

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritivm Ibidem
Parochi, Consilarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,
Coloniae, Præpositi. Pro Societate ...**

Stevartius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1594

VD16 S 8949

Quam omnia Iesuitarum Consilia dicta, factaq[ue] sint pacifica multis
docetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

secuturos; atq; adeò magno conatu rursus ventis dent vela, & in altum euehantur: idem ferè mihi vsu venit, qui tam horrendis & sceleratis calumnijs confutatis, quas in doctrinam & vitam Societatis IESV religiosissimæ perdit nebulones excogitarunt literisq; mandarunt, non nihil respicere & resumo vires; quas in emetiendo hoc tam irato mari, poenè attriui. Sed subit animum meum timor quidam, ne reliquum iter, quod peragendum est, eo quod iam confecimus periculosius penè ac difficilius sit. Hactenus enim commemoratæ calumniæ exiguæ ac paruæ videri possunt, præijs, contra quas nunc est totis viribus agendum. Multos inuenias, qui impiè de DEO sentiant, & sceleratè viuant, nec etiã sua scelera sibi obijci magnoperè curent aut indignentur. Sunt etiam, qui neque omnes impios, aut sceleratos vitæ priuandos, aut ex hominum Societate tollendos putent. Sunt præterea, qui opinentur, eas, quæ in doctrinam aut vitam alicuius iaciuntur, calumnias omnino negligendas esse. Atque ita ex diuersorum hominum sententia fieri potuisset, vt omnia penè recensita in Societatem mendacia, & criminationes negligenter potius, quàm confutarentur.

proditionem
ac seditiosorum
confusionem
ac
confusur.

Sed illud, de quo deinceps dicendum, eiusmodi est, vt summum studio & contentione non tractetur, possimus & nostræ, & Reipub. ac totius Christianitatis, salutis negligentis, atque adeò ipsius charissimæ patriæ nostræ proditores vnà cum Iesuitis videri: Tales enim esse Iesuitas, nempe patriæ, Principum, & locorū, in quibus sunt, proditores, aperte & sæpissimè calumniatur importunissimus Calumniator. Et huius proditoris causa narrat institutum esse in Societate IESV quartum votum Obedientiæ, quo se ad omnia, quæ Summus Christi in terris Vicarius, voluerit, iusserit, studiosissimè perficienda, paratissimos æternum fore deuotum: Atque hos Professos quatuor Votorum, qui præcipui Societatis IESV sunt, præcipuè his calumnijs Pseudo historicus adoritur: eos esse Iesuitarum perniciosissimos, quiq; aliorum doctrina, ingenio, astutia, opera abutantur, ad sce-

Magni interest totius Reipub. Christiana, vt hoc genus calumniarum de seditiosis Iesuitarum consilijs diligenter examineur. Hist. Ord. Ies. à pag. 121. & deinceps multis paginis ac lectata passim.

M

lerata sua consilia: hos esse inimicos pacis, perturbatores Rerum pub. omnium, faces & tubas omnium, quibus Christianitas rotantur, bellorum, auctores omnium calamitatum, rapinarum, vastitatum, coedum. quæ sine numero inaudita crudelitate ubique perpetrantur. Atq; hæc tanta crimina probare se calumniator dicit ex dictis, concionibus, libris, consilijs, factis ipsorum Iesuitarum. Quæ quidem mihi eiusmodi videntur esse, vt parum pacis ac publicæ tranquillitatis amantes sint, qui ea cordi non habeant. Nam & qui credunt tales esse Iesuitas, quales ab isto Calumniatore describuntur, ij quomodo proditoris patriæ, & sceleratæ in eam voluntatis crimen ac suspicionem effugient, si Iesuitas ament, foueant, honorent, aut etiam si tantum intra viscera Reipub. Christianæ morari eos patiantur: Qui autem non credunt, sed Societatis innocentiæ cognitam se habere putant, nec illi quidem in patriam suam fati fideles sunt, nisi tales calumniatores iniuriarum reos agant;

Etiã Serenissimorū ac Illustrissimorum ordinum Imperij, causa hic agitur. hoc enim ipsum quietum Rerum pub. statum peruertit, si innocentes homines tanquam patriæ hostes declarentur & exagitentur.

Fundamentum omnium mendaciorum, de Iesuiticæ crudelitatis, est quod B. Ignatius Loiola primus Societatis auctor miles fuerit. Porro etiam eo nomine hæc calumnia in Societatem IESV maiori conaturetunda est, quòd in communiõnem criminis de prodenda patria vocetur, principes & ordines Imperij Romani ac Germanici Clarissimi, quibus a deo non parcat Calumniator, vt videatur etiam illorum quoque interitum ac totius Imperij Romani euersionem optare, dum vnà etiam Iesuita intereant.

Hic Or. Ies. cap. 1. & 6. Sed perpendamus, quasnam habuerit occasiones vel causas tam insignium, quàm adfert, calumniarum. Vereor ne & ipse vobis calumnias fingere videar, tam incredibiles sunt, quas ipse comminiscitur. Iesuitarum primus, Ignatius Loiola miles fuit truculentus ac crudelis. Hinc omnes Iesuita sanguinem sument, ac crudelitatem spirant. Primum, si quicquid vicij est in eo, cuius auctoritatem sequimur, id scætoribus eius adhaeret; quid efficietur Polycarpe? Lutherus sacrilegus fuit ac incestus, vt cetera taceam: Schmidelinus, Mœcenas & Promotor tuus, Adulter

Adulter fuisse creditur: Igitur & Polycarpus talis. Concluditur ratio Polycarpe? Quod si maximè concluderet, non tam ratione formæ, quàm ratione materiæ, ut Dialectici loquuntur, id efficeretur. Mendacium porro est, Ignatium truculentum & crudelem fuisse; nisi fortè æstimas, nullum esse militem, qui non sit sævus & barbarus: tales enim verè sunt milites, quos vos Lutherani & Calviniani armatis in Catholicos. Præterea, si tam immitis Ignatius, quomodo ergo à Gallisiam captus tam mansuetè & benignè est habitus? neq; enim in crudeles benignitas conferenda est & humanitas: Fortè quia fortis, ideò immanis vobis videtur, quemadmodum vestra omnis fortitudo in crudelitate sita est. Præterea an militè esse, aut fuisse, scelus est? aut cur exprobras Iesuitis, eorum Parentè militem esse. Si dicas, importunum ac improbum militem fuisse, mentiris: nullius tu improbitatis aut crudelitatis eū arguere potes: at legit Polycarpus, cum fuisse profanū militem, & vanis iactatū in armis: Iterum a sine literas docendus es? an nescis profanum dici sine conuicio, qui sacris initiatus nō est. Polycarpe, tu nō es profanus, sed sacer, imò sacerrimus, Plutoni breui mactandus. Sed qualis Ignatius miles fuerit, tam parum facit ad historiam, & calumnias tuas, quam parum ad reprehensionē D. Pauli Apostoli, aut sanctorū aliorū, quod ex lupis oves, ex peccatoribus sancti facti sunt. Ut enim cognoscas, qualis Paulus fuerit, nō ut persecutorem, sed ut Apostolum orbis terræ, contemplari debes: Quin ergo Polycarpe Ignatium intueris, non tanquam profanum militem, sed iam ex milite penitentem ac peregrinum, Sacerdotem, ac demum Iesuitarum auctorem. Si interea temporis, ex quo se profana militia abdicavit; aut sanguinem siviit, aut truculentum se declaravit, videretur sanè alicuius momenti esse tua calumnia, nō tam quidē re ipsa, quàm propter hominum opinionē, qui sunt ad credendū faciles, & ferè æstimant: qualis quisq; sit, tales quoq; habere discipulos aut sectatores: nihil tamen vnquam fortissimus Religiosæ militiæ Dux præse tulit, nisi incredibilem benignitatem & humanitatem.

Sape sibi nō
modo repu-
gnat sed &
paralogizat
Polycarpus

*Aliud argu-
mentum Ie-
suitica im-
manitatis
probande,
quod se sub
Crucis ve-
xillo milita-
turos profi-
teantur.*

Sed aliud argumentum habet Polycarpus inculentia Ie-
suiticæ: ipsi se milites profitentur: itaque in Forma institu-
ti: quicumque, inquit, sub vexillo Crucis Domino nostro
militare volūt, &c, Vides eos armâ, gladios, ac pugnas sem-
per in ore habere? Ideo namque his Metaphoris vtuntur,
quod nihil eos præter arma & bella magis delectat. Vt in
corpore prauis humoribus corrupto, quicquid infuderis,
nocumento est: Sic in animo Polycarpi, odio in Iesuitas
exulcerato, quicquid Iesuitarum est, in calum niam verti-
tur. Quis est mortalium, qui non sæpe istis translationibus
bellorum & armorum vtatur, easque ad res priuatas & mol-
lissimas etiam transferat? Ergo illi omnes sanguinolenti,
barbari, sitientes sanguinis humani, qui de bellis loquuntur,
de armis, de pugnis, de hostibus siue armati alioqui sint, si-
ue inermes: Si ita agendum sit, vt qui de hisce rebus, seu pro-
priè, seu metaphoricè libenter loquuntur, illi habeantur
bellorum faces & auctores: nã, vos Prædicantes, quibus ni-
hil magis est in ore & vsu, quàm Venerea & Bacchica mili-
tia, vbi scelere & poculis certatur, perditissimi & nefandis-
simi proditores estis. Certè apparet Polycarpe, te in opem
planè & destitutum argumentis ac probationibus in con-
firmãda Iesuitarum Tyrannide fuisse, quoniam subsidium
ex metaphoricis Iesuitarum dictis petendum est. Quid ta-
men? Nonnè ipsimet sua verba interpretantur? Non dis-
cretè docent, quid sit militare sub vexillo Crucis, nempe obe-
dire in ijs, quæ ad salutem animarũ pertinent, Summo Pon-
tifici? pauperem vitam agere & castam, ab alieno imperio
pendentem (Hæc nè tibi prodiones sunt? nimis imbellis,
nimisque timidus es (propter conscientiam fortè scelerum
tuorum) si ideò eos horres, quòd se milites, sui que Ordinis
Ducem, militum Ductorem appellent. Nunquam putau-
tam te fungum esse: nisi fortè times ne ista militia Iesuita-
rum, tantas vires ac incrementa sumat, vt tibi tandem sub
vexillo Crucis militandum sit, & vita illa Iesuitica sectan-
da. Verùm non sub salutari Christi Cruce facilè militabis:
sed potius sub Cruce funesta, illa scilicet, quam quidè egre-
giè

giè decorares, & optimè meritis esset tuis tantis calumnijs atque criminationibus,

Sed ne videar, infirmiora tantum argumenta Iesuiticæ crudelitatis & prodicionis, ab Historico mendacissimo inuenta proferre, cōsideremus quanti illud sit, quo tanquam firmissimo fundamento, Societatis IESV Tyrannidem niti, plurimis & acerbissimis sæpe verbis conqueritur: Est autem hoc, quod scilicet Romano Pontifici peculiari fide ac voto se deuouerint professi Societatis. Romanū verò Pontificem iuratum ait esse omnium hæreticorum hostem, qui igni ac ferro omnes hæreticos Lutheranos ac Protestantes extinctos esse vehementer non optet solū, sed etiam perpetuò moliatur. Ac quod ad Summum Pōtificem quidem attinet, quin omnes optet ac studeat hæreses extirpare, negare neque volo, neque possum. Nam boni pastoris est, lupos arcere à grege suo; Verūm quod Summus Pontifex aliquid in Germanico Imperio molitus sit ad Lutheranam sectam funditus ferro & flamma extirpandam: hoc mendacium & calumnia est, quales infinitas alias Polycarpus profeminat. Confidit ille Summus Ecclesiæ pastor hæcenus ab exorta Lutherana hæresi, sapientiæ ac pietati Inuictissimorum Imperatorum ac Serenissimorum, Illustrissimorumque Principum: Itaque etiam eorum pacta, conuenta, concordata cum Protestantibus, Comitij Imperij inita, non rescidit. nec propter ea quicquam molestiæ Catholicis in Germania Ordinibus creauit: Nulla ille arma, nulla auxilia in Germaniam, ad vim cuiquam Protestantium inferendam misit. Quòd si consilijs vel auxilijs Catholicis Principibus, & Inuictissimis Imperatoribus, aliquando adfuit: id factum est ad vim & iniurias hæreticorum aut rebellium repellendas; ad Romanum Imperium, eiusq; nobilissimos principatus à vastitate, quæ ab impijs & sceleratis hominibus imminebat defendendum: quemadmodum semper Ecclesia Catholica in iustis bellis, Catholicis Romani Imperij Principibus, & sponte, & maximè, si eam efflagitassent, opem tulit. Quòd si tu Polycarpe, alia ratione aut

Tertium argumentum Polycarpi: obedientia Iesuitarum erga Summum Pontificem, est conuratio in eadem Germanorum. Quæ sit Summorum Pōtificum voluntas in Germanos Protestantes.

modo Summum Pontificem in Imperio Germanico post-
 natos Protestantes, quicquam contra hæreticos armis at-
 tentasse dices, mentieris impudenter more tuo, & nouum
 supplicium promereberis. Quare si Summus Pontifex Im-
 peratorib. aliquando, Principibusq;, vel viros vel pecunias
 contra rabiem, ac insultus hæreticorum ministrando cri-
 delistibi videtur, cum ijs tibi agendū est Polycarpe, in quo-
 rum gratiam talia ipse submisit auxilia; in eos enim hæc
 tua criminatio redundat. Si in subsidijs mittendis, Tyr-
 annis inest, maior erit in experendis & aduocandis: sed nihil
 mirum est, si Polycarpus Lutheri discipulus Summos Im-
 perij Principes, Tyrannos pronunciet: Caue miser, ne cle-
 mentissimos hætenus Principes ob hanc petulantiam lin-
 guæ tuæ in te primum fauere cōpellas. Tu antè æterno igne
 confumeris, quam planum & testatum facias: Romanum
 Pontificem post exortas pestiferas hæreses vestras, vllum
 Imperij Ordinem bello lacessiuisse: nunquam ille offen-
 dit, sed defendit armis Imperium Germanicum.

Pauci sunt in Germania Principes qui his temporibus tot tantaq; beneficia contulerint in Germaniam quam SS. Pontifices.

Præterea quo animo in Lutheranos ac Protestantes om-
 nes præcipue Germanos fuerint, multis argumentis decla-
 rant plerique huius sæculi Pontifices, qui tantam beneficē-
 tiam ac amorem in hanc Germanorum nationem decla-
 rarunt, quantam vix vllus in suam patriam: idq; adiuantibus
 etiam Patribus Societatis IESV; An non illud in Vrbe
 Collegium Germanicum, splendidissimum est monumen-
 tum, voluntatis Pontificiæ & clementiæ in Germanos?
 Quanta illic Germanorum adolescentum multitudo nu-
 trita, educata, instituta est in literis, in fide Catholica? Et
 hæc omnia quanto sumptu, quam liberaliter, quam fide-
 liter, quam foelicitè? Taceo reliqua Collegia per Germani-
 am, in quibus Alumni Pontificij plurimi sustentantur, ac
 erudiantur, omnes adolescentes Germani. Si non modo a-
 licuius externi hominis, sed barbari, sed infidelis, sed hostis
 Christianorum, vel minima pars beneficiorum & amoris,
 quem Summus Pontifex exhibuit, in Germanos eluxisset,
 eum amaremus Vniuersi. Et tamen Summus Pontifex, quem
 nostri

obora

E. M.

nostri